

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420200012
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1420200012.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Michalom Kubišom v spore žalobcu: C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, XXX XX J., proti žalovanému: Ing. P. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Na T. XXXX/XX, XXX XX J. J., o náhradu škody a iné, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti týkajúcej sa zastavenia ďalších zrážok z dôchodku žalobcu uskutočňovaných Sociálnou poisťovňou z a s t a v u j e .

II. Súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 07.01.2020 (v znení špecifikácie zo dňa 04.02.2020) domáhal: „a) odpustenia akýchkoľvek súdnych trov konania, b) stornovania akýchkoľvek finančných požiadaviek /trov konania/ zo strany žalovaného Ing. P. E., c) nahradenia tej škody zo strany žalovaného Ing. P. E., ktorá bola spôsobená úhradou vymáhanej pohľadávky od 08.08.2019 zrážkami z dôchodku žalobcu, prípadne vyplatenie tejto strhávanej čiastky priamo D.; d) zastavenia ďalších zrážok z dôchodku žalobcu uskutočňovaných D. z dôvodu, že JUI.n X. zneužil svoje postavenie, keď vystavil exekučný príkaz porušiac Ústavu SR, ako aj par. 3 a 13 EP a par. 221 ods. 1 TZ, e) posúdenia zlyhania žalovaného Ing. P. E. z dôvodu: protiústavného konania porušením článkov Ústavy SR /40; 12 ods. 1, 2, 4; 2 ods. 2/; zneužitia právomoci verejného činiteľa /par. 326 ods. 1 písmeno a/; ods. 3 písmeno c/ TZ/; spoluúčasti na podvode /par. 221 ods. 1 TZ/; klamaní vo verejnej listine /par. 205 CSP/; schvaľovania trestného činu /par. 338 ods. 1 TZ/; nadržovania /par. 339 ods. 1 TZ/; neoznámene trestného činu /par. 340 ods. 1 TZ/“. Žalobu odôvodnil tým, že dňom 08.08.2019 mu Sociálna poisťovňa začala mesačne strhávať sumu 24,26 eura a od 08.01.2020 sumu 42,76 eura na úhradu vymáhanej pohľadávky, keď súdny exekútor JUI.n X. vydal 03.07.2019 exekučný príkaz č. EX 248/07 na začatie zrážkami z dôchodku žalobcu pre oprávneného D. I., a.s., Q. 21, 814 99 Bratislava, ktorá sa stala postupníkom na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1/2012/VŠZP uzatvorenej dňa 21.02.2012 vo veci pohľadávky v celkovej výške 1.233,77 eura so Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s., Bratislava. Poukázal na to, že vo svojom liste zo dňa 11.07.2019 riaditeľa Sociálnej poisťovne upozorňoval na protiprávne konanie každého, kto sa v danej veci bude osobne angažovať. Uviedol, že žalobou sleduje dosiahnutie spravodlivosti a naplnenie povinnosti súdu dodržať základné princípy CSP čl. 1, 2, 3, aby nedošlo zo strany súdu k právnej ochrane žalovaného, ktorý ako predstaviteľ X zjavne zneužil právo /čl. 5 prvá veta CSP/, keď nekonal podľa znenia čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Poukázal na to, že súd má povinnosť spravovať sa Ústavou a v danej veci nesmie uprednostniť nižšie právne postavené znenie exekučného poriadku, prípadne znenie iného zákona, ktorým žalovaný odôvodňuje svoje konanie. Poukázal tiež na to, že žalovaný, tým že ignoroval Ústavu SR, zneužil svoje postavenie verejného činiteľa naplňajúc tak § 326 ods. 1, 3 TZ, lebo zmaril a

sťažil uplatnenie jeho základného práva. Keď žalovaný vyhovel požiadavke obsiahnutej v exekučnom príkaze, zjavne nerešpektoval znenie čl. 40 a 12 ods. 1, 2, 4 Ústavy SR, ktoré sú dôkazom toho, že žiadna dlžoba voči T. a ani postupníkovi nemohla vzniknúť na základe požadovaného neodvedeného zdravotného poistenia, čoho dôkazom je ním spracovaný materiál „Kauza zdravotné poistenie“. Uviedol, že žalovaný sa stal aktívnym spoluúčastníkom na tomto podvode (§ 221 ods. 1 TZ) a úplne ignoroval § 122 ods. 13 zákona o Sociálnom poistení - Generálny riaditeľ je povinný vykonávať svoju funkciu s náležitou odbornou starostlivosťou tak, aby bol zabezpečený riadny a efektívny výkon sociálneho poistenia. Tým, že žalovaný vo svojom liste zo dňa 01.08.2019 píše, že postup X je v súlade s právnymi predpismi, sa dopustil klamania vo verejnej listine (§ 205 CSP), ale zároveň aj takto schvaľuje trestný čin (§ 338 ods. 1 TZ) a dopúšťa sa nadržovania (§ 339 ods. 1 TZ), ako aj neoznámnia trestného činu (§ 340 ods. 1 TZ).

2. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na to, že žalobca ho ako pasívne vecne legitimovanú stranu sporu označil z dôvodu, že vykonával funkciu generálneho riaditeľa X, ktorý je v súlade s § 122 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení štatutárnym orgánom X. Funkciu XXX/XXXX pritom v súčasnosti už nevykonáva. Poukázal na to, že exekučné zrážky zo starobného dôchodku žalobcu vykonávala Sociálna poisťovňa ako verejnoprávna inštitúcia, ktorá z titulu statusu platiteľa príjmu žalobcu, je povinná v súlade so zákonom č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) vykonávať na príkaz súdneho exekútora zrážky zo starobného dôchodku žalobcu. V exekučnom príkaze bola ako povinná označená Sociálna poisťovňa a nie Ing. Ľubomír Vážny, on ako fyzická osoba nezodpovedá za výkon exekučných zrážok D.. Zároveň sa nedopustil žiadneho z trestných činov, zo spáchania ktorých ho žalobca obviňuje, pričom súd v občianskom súdnom konaní ani nemá právomoc posudzovať trestnoprávne otázky.

3. Žalobca poukázal na to, že žalovaný klamal vo verejnej listine porušujúc § 205 CSP, nedodržel ani čl. 2 ods. 2; čl. 40; čl. 12 ods. 1, 2, 4; čl. 13 ods. 1 písmeno a) Ústavy SR, žalovaný nesie osobnú zodpovednosť za vlastné konanie, nakoľko z pozície svojho postavenia mohol celú vec včas zastaviť, nakoľko bol jeho listom zo dňa 11.07.2019 na to upozornený. Uviedol, že ako fyzická osoba, žalovaný priamo zodpovedal za výkon exekučných zrážok vykonávaných D. a vzhľadom k závažnosti daného prípadu ako jej generálny riaditeľ nemusel na základe čl. 40 v spojení s čl. 12 ods. 1, 2, 4; čl. 13 ods. 1 písmeno a) Ústavy SR vykonať tieto zrážky. Žalovaný toto neriskoval, čím sa dopustil trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa napĺňajúc § 326 ods. 1 písmená a), b), c); ods. 3 písmeno c) Trestného zákona, keď mu takto zmaril a sťažil uplatnenie jeho základného nezrušiteľného práva na bezplatnú zdravotnú starostlivosť.

4. Žalovaný zotrval na tom, že nie je v spore pasívne vecne legitimovaný. Poukázal na to, že D. vykonáva exekučné zrážky zo starobných dôchodkov na príkaz súdnych exekútorov niekoľko tisícom dôchodcom, pričom on ani ako generálny riaditeľ a už vôbec nie ako fyzická osoba do výkonu zrážok nemohol žiadnym spôsobom zasahovať, keďže takáto povinnosť vyplýva pre Sociálnu poisťovňu z Exekučného poriadku a vykonávajú ju vecne príslušné útvary X.

5. Na pojednávaní konanom dňa 12.10.2021 žalobca uviedol, že sa už nevykonávajú zrážky z jeho dôchodku v súvislosti s vecou, ktorá je aj predmetom tohto konania, a preto v tej časti, v ktorej sa žalobou domáhal zastavenia zrážok z dôchodku, je žaloba už momentálne neaktuálna a v tejto časti ju berie späť. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle ustanovenia § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) konanie v tejto časti zastavil.

5.1. Na otázku súdu ohľadne špecifikácie petitu žaloby pod písmenom e/ žalobca uviedol, že mu nejde o to, aby súd odsúdil žalovaného za tie porušenia, ktoré sa tam uvádzajú, ale aby súd konštatoval, že došlo k týmto porušeniam. Čo sa týka náhrady škody, ktorú žiadal v časti pod písmenom c/ žaloby, uviedol, že ide o sumu 457,18 eura, keďže zrážky už boli ukončené k 08.09.2020.

6. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

6.1. Dňa 03.07.2019 JUI.n X., súdny exekútor, R. úrad J., XX J. na základe 1. vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie platobný výmer č. 0440112311 zo dňa 09.01.2004, ktorý vydal Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., ktorým sa ukladá povinnému T., T., XXX J., nar.: XX.XX.XXXX zaplatiť pohľadávku za neodvedené zdravotné poistenie vo výške 514,04 eur s príslušenstvom, poplatky

z omeškania vo výške 718,42 eur, trovy konania 1,33 eur oprávnenému E. zdravotná poisťovňa, a.s., 2. návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 03.08.2007 na vymożenie pohľadávky za neodvedené zdravotné poistenie vo výške 514,04 eur s príslušenstvom, poplatky z omeškania vo výške 718,42 eur, trovy konania 1,33 eur, 3. poverenia vydaného Okresným súdom J. IV na vykonanie exekúcie č. 5104032796 zo dňa 11.10.2007, 4. uznesenia vydaného Okresným súdom J. IV č.k. 37Er/6742/2007-70 zo dňa 11.08.2016, ktorým súd pripustil zmenu účastníka konania na strane oprávneného, vydal exekučný príkaz sp. zn.: EX 248/07 na vykonanie exekúcie zrážkami z iných príjmov (starobný dôchodok) a v súlade s ustanovením § 89 a nasl. Exekučného poriadku nariadil exekúciu zrážkami z iných príjmov povinného: T., T., XXX J., nar.: XX.XX.XXXX, na ktoré má nárok voči platiteľovi príjmu: A., ústredie, Ulica A., J., IČO: XXXXXXXX. Platiteľovi príjmu povinného prikázal po doručení tohto exekučného príkazu na vymożenie vyššie uvedenej pohľadávky zraziť sumy z príjmu povinného a tieto poukázať na tam špecifikovaný bankový účet. V doplnení exekučného príkazu zo dňa 23.07.2019 súdny exekútor doplnil označenie aktuálneho oprávneného: D.XX,, a.s., Q. 21, 814 99 J., IČO: W.. Dňa 03.07.2019 JUI.n X., súdny exekútor, R. úrad J., XX J. vydal upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie zrážkami zo starobného dôchodku žalobcu. Listom zo dňa 11.07.2019 adresovaným D. poisťovni, a.s. do rúk riaditeľa, žalobca upozornil na protiprávne konanie každého, kto sa v danej veci bude osobne angažovať, s odvolaním sa na právo na bezplatnú zdravotnú starostlivosť. Listom zo dňa 16.07.2019 A., a.s. oznámila žalobcovi, že na úhradu vymáhanej pohľadávky začne zrážať z jeho dôchodku od 08.08.2019 predbežne do 07.03.2021 sumu 24,26 eura. Zároveň mu oznámila, že je podľa § 82 Exekučného poriadku povinná vykonávať zrážky z dôchodku, nie je však účastníkom konania o výkone rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené D.ako poddžník môže výkon zrážok zastaviť a ich výšku meniť len na základe príkazu príslušného úradu. Listom zo dňa 01.08.2019 A., a.s. oznámila žalobcovi, že D.vykonáva exekučné zrážky z dôchodku tak, ako jej to ukladá Exekučný poriadok a právne predpisy o rozsahu zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutí. Poukázala na to, že D.nie je účastníkom exekučných konaní, nie je preto vecne príslušná skúmať postup súdneho exekútora, je platiteľom príjmu, teda dôchodku, z ktorého sa majú exekučné zrážky vykonávať. Uviedla tiež, že jej postup je v rámci jej oprávnení a v súlade s právnymi predpismi. Listom zo dňa 29.11.2019 A., a.s. oznámila žalobcovi, že na úhradu vymáhanej pohľadávky začne zrážať z jeho dôchodku od 08.01.2019 predbežne do 07.03.2020 sumu 42,76 eura. Zároveň mu oznámila, že je podľa § 82 Exekučného poriadku povinná vykonávať zrážky z dôchodku, nie je však účastníkom konania o výkone rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené D.ako poddžník môže výkon zrážok zastaviť a ich výšku meniť len na základe príkazu príslušného úradu. Listom zo dňa 12.08.2020 A., a.s. oznámila žalobcovi, že od 08.09.2020 prestane vykonávať zrážky z jeho dôchodku. Uvedený skutkový stav nebol medzi stranami sporný, navyše vyplýva aj zo žalobcom priložených listinných dôkazov.

7. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

8.1. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“) na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,

b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

8.2. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

8.3. Podľa § 4 ods. 1 písm. i) zákona č. 514/2003 Z.z.

vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>>, koná v mene štátu verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom.

8.4. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

8.5. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

8.6. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>> a 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>>.

8.7. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

9. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Strana sporu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 214/2011 zo dňa 18.01.2012). Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna strana v spore nenamieta (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010).

10. Žalobca sa v posudzovanej veci domáhal (okrem iného) náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená tým, že žalovaný ako generálny riaditeľ X porušil žalobcom označené články Ústavy SR a ustanovenia zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, keď umožnil, aby mu boli vykonávané zrážky z dôchodku na základe exekučného príkazu vydaného súdnym exekútorom na vymoženie pohľadávky oprávneného v exekučnom konaní za neodvedené zdravotné poistenie. Súd posúdil po právnej stránke tento nárok žalobcu ako nárok na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z.z., konkrétne ako nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pri vykonávaní zrážok z dôchodku žalobcu.

11. Podaním žaloby žalobcu sa začalo sporové konanie, ktorého stranami sú žalobca a žalovaný - tí, ktorých žalobca v žalobe označil za žalobcu a žalovaného (za stranu nemožno považovať toho, kto nebol žalobcom v žalobe označený ako žalovaný - porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 309/2008 zo dňa 24.09.2009). Žalobca v žalobe označil ako žalovaného - Ing. P. E., Z.X, Z., Ul. A., XXX XX J.. Na výzvu súdu (uznesením č.k. 40C/1/2020-19 zo dňa 27.01.2020) ohľadne

špecifikácie, či žaluje fyzickú osobu Ing. P. E. alebo právnickú osobu I., žalobca uviedol, že cit: „...JEDNÁ SA ZJAVNE o ŽALOBU NA NÁHRADU ŠKODY požadovanú od Žalovaného Ing. P. E....“.

12. Ak je účastníkom občianskoprávných vzťahov v zmysle § 21 Občianskeho zákonníka štát, je právnickou osobou. Štát vystupuje v občianskoprávných vzťahoch napríklad pri náhrade škody spôsobenej pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z.z., pri ručení za vklady osôb v štátnych peňažných ústavoch a podobne. V mene štátu v týchto prípadoch konajú príslušné štátne orgány (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 500/2014 zo dňa 24.03.2015). Z ustanovení § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. jednoznačne vyplýva, že za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom zodpovedá štát. Žalobca sa však náhrady škody nedomáhal voči štátu - Slovenskej republike, ale voči fyzickej osobe Ing. P.ovi E., ktorý v spornom období zastával funkciu XXX/XXXX X. Štát vystupuje ako samostatný subjekt občianskoprávných vzťahov tam, kde je to výslovne ustanovené v zákone, napr. v zákone č. 514/2003 Z.z., kde je v jednotlivých ustanoveniach uvedené, že za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom, zodpovedá štát. V zákone je tiež stanovené, ktoré orgány vo veci náhrady škody v mene štátu konajú. V danom prípade bol pasívne vecne legitimovaným a zodpovedným subjektom štát D. republika v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, za ktorý koná verejnoprávna inštitúcia - A.. V tejto súvislosti súd len na okraj poznamenáva, že otázka pasívnej vecnej legitímácie nie je vadou žaloby, na ktorú by bol súd povinný žalobcu vyzývať alebo ho akýmkoľvek spôsobom poučovať o tom, koho má správne žalovať (tak aby to zodpovedalo správnej vecnej legitímácii). V tomto prípade by totiž išlo o poučenie o hmotnom práve, kedy je poučenie súdu neprípustné (keďže by tým došlo k narušeniu princípu rovnosti strán kontradiktórneho konania a neodôvodnenému rozdielnemu prístupu a zaobchádzaniu so sporovými stranami). Zodpovednosť za to, koho žalobca v žalobe označí za žalovaného nesie výlučne žalobca. Len žalobca je oprávnený v žalobe uviesť osobu, od ktorej sa svojho nároku bude domáhať. Súd je povinný voľbu žalobcu akceptovať a následne len skúmať, či žalovaný, ktorého v žalobe žalobca označil má alebo nemá byť zaviazaný na plnenie, ktorého sa žalobca v žalobe domáhal (porov. rovnako uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 500/2014 zo dňa 24.03.2015). V tejto súvislosti súd tiež poznamenáva, že pokiaľ žalobca v petite žaloby pri nároku na náhradu škody uviedol, že žiada cit: „prípadne vyplatenie tejto strhávanej čiastky priamo D.“, túto (I.) v žalobe neoznačil ako žalovanú stranu, navyše, ak by tak aj urobil, ani táto by vzhľadom na vyššie uvedené nebola v spore pasívne vecne legitimovaná (keďže týmto subjektom bol štát D. republika).

13. Keďže teda v posudzovanej veci vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný nebol pasívne vecne legitimovaným subjektom, neostávalo súdu iné ako žalobu žalobcu z tohto dôvodu bez ďalšieho zamietnuť.

14. Súd len na okraj a pre úplnosť dodáva, že k rovnakému záveru o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného by dospel aj v prípade, ak by žalovaný nárok posúdil podľa príslušných ustanovení o všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“). V zmysle § 122 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení je totiž Z.štatutárny orgán X. Žalovaný teda v čase, keď vykonával funkciu XXX/XXXX X, bol „iba“ štatutárnym orgánom, ktorý za škodu spôsobenú pri činnosti (výkone pôsobnosti) X sám (osobne) nezodpovedá (§ 420 ods. 2 O.z.). Výkon zrážok zo starobného dôchodku žalobcu totiž nebol vykonávaný generálnym riaditeľom ako fyzickou osobou, ale predmetné zrážky vykonávala D.ako verejnoprávna inštitúcia, ktorá z titulu svojho postavenia platiteľa príjmu žalobcu, bola povinná v súlade so zákonom č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) vykonávať na príkaz súdneho exekútora zrážky zo starobného dôchodku žalobcu (§ 67 ods. 3, § 89 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z.).

15. Pokiaľ ide o žalobu žalobcu v časti, ktorou sa domáhal „konštatovania, že zo strany žalovaného Ing. P. E. došlo k porušeniam z dôvodu: protiústavného konania porušením článkov Ústavy SR /40; 12 ods. 1, 2, 4; 2 ods. 2/; zneužitia právomoci verejného činiteľa /par. 326 ods. 1 písmeno a/; ods. 3 písmeno c/ TZ/; spoluúčasti na podvode /par. 221 ods. 1 TZ/; klamaní vo verejnej listine /par. 205 CSP/; schvaľovania trestného činu /par. 338 ods. 1 TZ/; nadržovania /par. 339 ods. 1 TZ/; neoznámia trestného činu / par. 340 ods. 1 TZ/“ súd uvádza, že v tejto časti mala žaloba charakter určenia právnej skutočnosti, ktorá však bola v zmysle § 137 písm. d) C.s.p. neprípustná, keďže zo žiadneho osobitného právneho predpisu nevyplýva možnosť domáhať sa takéhoto určenia. Navyše súd sa v civilnom sporovom konaní k predmetným trestnoprávnym otázkam ani nemôže vyjadrovať.

16. Vzhľadom na uvedené súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorému ako úspešnej strane sporu vznikol nárok na náhradu trov konania, túto náhradu nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli (žiadne mu zo spisu nevyplývajú).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).